

Знак якості лебединської освіти

Що це значить? А це значить — високий рівень знань і практичних навичок дають учням педагоги, розвиваючи ми-слення, спрямовуючи його на результат, виховуючи суто людські, патріотичні почуття й справжні громадянські якості, прищеплюючи любов і повагу до рідної землі, Батьківщини, готуючи гідну зміну, гідне майбутнє нашої країни. Бо ж саме учні-випускники і є завтрашнім днем школи, продовженням її традицій, є тією пам'яттю на роки й віки, котру нестимуть своїм дітям, онукам. Саме за їхніми вчинками, працею, іменами складається повага до школи, викарбовується її високе ім'я, гордість за свій навчальний заклад. І коли спитаєш у будь-якого сьогоднішнього учня чи випускника: «Яка ж школа найкраща?», — неодмінно отримаєш відповідь: «Рідна!». Це закладається з першого класу, коли мама приводить малюка до школи, коли згодом у круговерті років формується його особистість і досягає рівня «поважного» випускника. І де б він не був, куди б не закинула його доля, хоча б раз у житті він знову переступить поріг рідної школи, свого класу, згадає однокласників, учителів, шкільний дзвінок, свої шкільні «витребеньки»...

Для багатьох лебединців рідною є школа №5. Повага до цього навчального закладу зростає з кожним роком, міцніє її авторитет серед батьків, зупиняють свій вибір на навчальній базі учні. І як би вона не називалася — середня чи ЗОШ I–III ступенів — це все рівно «п'ята», де навчають, виховують, досягають, перемагають, де батьки, діти і вчителі, немов єдина родина, де по-домашньому зустрічають, де затишно й тепло від посмішок і вітань, де шукають і завжди знаходять правильну відповідь на всі життєві питання, де підтримають і допоможуть. Певно, так скрізь, у кожній школі. Але вікна рідного класу завжди горять яскравіше. Тож про «п'яту» школу.

А в неї — ювілей! Пора так званої зрілості, досвідченості, пора розквіту, підведення певних підсумків педагогічної та виховної діяльності. Тим більше, що за 80 років у стінах школи накопичилося чимало досягнень, про які Лебединщина знає зі сторінок нашої газети, а також із нещодавно відкритого офіційного сайту школи №5. Та запитайте в її випускників про їхню альма-матер. І тут будуть названі імена шанованих не лише в місті та районі педагогів, але й знаних в області та країні. Це — Ніна Павлівна Ревіна, Ювіналій Констянтинівич Смірнов, Галина Іванівна Стегній, Андрій Федорович Іванов, Андрій Леонтійович Гуменюк, Уляна Данилівна

Мартінова, Анатолій Васильович Гнедаш, Світлана Всеволодівна Пігуль, Ольга Миколаївна Діденко. Вони працювали в різний час: і тоді, коли далекого 1933-го на базі семирічки №2 відкрили клас із російською мовою викладання й першою його вчителькою стала В.П.Горошко, і коли школа була російськомовною «елітною», для дітей військових, як тоді говорили, і нині, коли вона вже випрацювала свій шлях та крокує в майбутній день упевнено й чітко. Багато залежало й від керівництва навчального закладу, його дирекції, яка несла й несе відповідальність не лише за учнів, учителів, навчальний процес, школу взагалі, але й за її майбутнє, за майбутнє випускників. В різні роки школу очолювали справжні педагоги й організатори, знані керівники — Іван Ілліч Маленко, Михайло Никандрович Горішняк, Павло Михайлович Лунін, Петро Григорович Міщенко, Василь Григорович Безкровний.

Сьогодні за штурвалом шкільного корабля далекого плавання — творча людина, вчитель з великої літери, мати для кожного учня, добра подруга кожному вчителю-колезі, наставник і капітан найвищого рангу — Тетяна Миколаївна Нездіймишапка. Разом із злагодженою учительською командою вони впевнено ведуть корабель 80-річного педагогічного досвіду до нових горизонтів, обминаючи скелясті негаразди, шукаючи фарватер серед підводних рифів, долаючи високі хвилі вимогливої сучасності, наповнюючи його дитячим сміхом, радіщами перемог і досягнень.

Тож урочистості з нагоди ювілею школи пройшли в «плаванні від бухти до бухти, від берега до берега», зі спогадами, вітаннями й подарунками. І господарями на святі були вони — учні школи. Як цікаво розповідали про свою школу у спеціально змонтованому відеофільмі, як чудово співали в складі шкільного хору й танцювали під керівництвом учителя Лариси Шелепової, виконували пісенні композиції в ансамблі дитячої школи мистецтв у супроводі керівника Олени Червяк, виступали з сольними пісенними номерами, демонстрували хореографічну професійність у виступах колективу «Шарм» РБДЮТ (керівник Юлія Трикоз), «Грація» РБК (Іван Лисенко), навички бойового мистецтва карате у виступі спортивного клубу «Будо-спорт» (керівник Віталій Сахнюк).

Родзинкою свята стала мить, коли «корабель» причалив до Острова випускників і на сцену піднялися колишні учні зі своїми дітками, сьогоднішніми учнями рідної школи. Подяка вчителям, корзини квітів, подарунки, низький уклін за науку й за виховання юного покоління. Кожен сказав слово, кожен тремтів від хвилювання, як колись на уроці. У відеофільмі спогадів про школу виступили проректор з науково-педагогічної роботи СумДУ, кавалер ордена «За заслуги» III ст. Олена Король, завідувач кафедри правосуддя, доктор юридичних наук, доцент, академік Міжнародної кадрової академії Михайло Бурбіко, доцент кафедри теоретичної і практичної економіки

УАБС Тетяна Гончарук, асистент кафедри вищої математики та інформатики УАБС Віталія Каца. А директор інституту педагогіки та психології СДПУ, кандидат психологічних наук, доцент Людмила Левченко дякувала зі сцени. Свої вітання висловив також голова батьківського комітету школи Віктор Стеценко, а голова батьківського комітету 11 класу Вячеслав Сторож від імені учнів і батьків привітав школу з ювілеєм та вручив подарунок від майбутніх випускників 2014 року. Батько учня Дмитра Подольського у складі знаного в області музичного дуету VIVA подарував яскраві композиції віртуозної гри на баяні. Свої пісні присвятили школі й солісти РБК батько учениці Сергій Антонченко та Сергій Касьянов.

Цікавою була зупинка у Бухті справджених надій. Так, школа №5 визнана однією з кращих шкіл міста, «знаком якості лебединської освіти», як зазначили почесні гості. Щиро вітав ювілярку міський голова Анатолій Троян та передав найкращі побажання від Почесного громадянина міста, випускника цієї школи Владислава Бухарева, а також нагородив Почесними грамотами вчителя початкових класів Ольгу Яковенко й учителя фізичної культури та трудового навчання Олександра Сідаша, Подяками — учнів 11 класу Єлизавету Сидоренко та 9 класу Валентина Морданя. Начальник відділу освіти міськвиконкому Володимир Доценко відзначив високий рівень якості освіти «п'ятої» школи, а також вручив Подяки вчителю початкових класів Любові Моргун та учениці 11 класу Анастасії Трофименко.

З подарунками та щирими привітаннями прибули на свято депутати обласної ради Сергій Грицай та Олександр Удодік, директори навчальних закладів міста Анатолій Козубенко (ВПУ лісового господарства), Анатолій Удод (спеціальна ЗОШ-інтернат), заступник директора педагогічного училища ім.А.С.Макаренка Валентина Кубрак, директор ЛСШ I-III ст. № 7 Ірина Харченко.

Щиро дякувала керівникам міста, колегам, друзям, меценатам директор школи-ювілярки Тетяна Нездіймишапка, вклонилася колегам за нелегку вчительську працю та зі словами побажань вручила Почесні грамоти вчителю світової літератури Валентині Стегній, яка вже 40 років працює в школі, вчителю географії Валентині Склярівій, працівнику школи Миколі Кузьменку, учням 11 класу Анастасії Деменшиковій, 9 класу Юрію Марченку, 7 класу Діані Тарасенко.

Не залишилося осторонь і учнівське самоврядування. За результатами голосування по проекту «Мій улюблений учитель» президент учнівської республіки Анастасія Деменшикова відзначила грамотами вчителя історії Олену Василющенко, вчителя іноземної мови Яну Свистун, вчителя української мови та літератури Олену Лобко.

«Зайшов» шкільний корабель і в Затоку ветеранів. Присутні дарували бурхливі оплески ветеранам педагогічної справи, знаним учителям, а учні вручили їм квіти, назвали їхні імена. А від поважних педагогів слово взяла Ніна Іванівна Горбась, яка віддала школі багато років натхненної творчої праці.

Зробили обов'язкову зупинку біля Материка Пам'яті. Вклонилися пам'яті тих, хто переступив межу Вічності. І плакали свічки перед фотосвітлинами, і тремтіла в скорботі хвилина мовчання, називаючи імена шанованих колег, учителів, друзів. Тепер вони — це світла історія «п'ятої» школи, це пам'ять сьогоднішніх і прийдешніх поколінь учителів і учнів.

Багато яскравих сторінок в історії школи, багато прізвищ, подій за 80-річний шлях. Всі вони зібрані в барвистий життєвий вінок, переплетені стрічками спогадів, оповиті маревом майбутніх досягнень. Школо, ти кожного року першокласниця і кожного року випускниця, кожного року юна і кожного року досвідчена. Тож великого плавання тобі! Немов висока хвиля, нехай піднімається якість знань, які ти даєш своїм учням. Нехай їх завжди переповнює гордість за свою альма-матер. І нехай у їхніх серцях завжди линуть чудові слова твого чарівного гімну: «Пусть над нами реет гордой птицей знамя «пятой» школы навсегда».

Повертайтесь до
рідної школи...

Вітаємо з ювілеєм!

